> Pan BÓG jest moją siłą i uczyni moje nogi jak nogi łań, i sprawi, że będę chodzić po wyżynach.
>
> *— Habakuka 3:19*

Książka: Stary Testament / Habakuka
Tematy: wyposażenie, błogosławieństwo, siła

Interpretacja:
Księga Habakuka 3:19 to werset biblijny mówiący o sile, jakiej Bóg udziela nam w życiu, napełniając nas ufnością i poczuciem bezpieczeństwa. Biblia konsekwentnie ukazuje Boga jako naszego Obrońcę i Twierdzę, na której zawsze możemy polegać. Werset ten w szczególny sposób podkreśla, że Bóg uzdalnia nas do chodzenia po wyżynach – co jest myślą godną głębokiej refleksji i zrozumienia.

Pierwsza część wersetu głosi, *że Pan jest naszą mocą*. Oznacza to, że to Bóg daje nam siłę do stawiania czoła trudnym sytuacjom życiowym i ich pomyślnego pokonywania. Postrzeganie Boga jako naszej mocy oznacza, że jest On naszym niezawodnym oparciem; możemy ufać Jego słowu i obietnicom, co potwierdza *Psalm 46,1*: *„Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w utrapieniu”*.

Druga część wersetu ukazuje, że Bóg daje nam nogi jak u jelenia, umożliwiając nam chodzenie po wyżynach. Obraz ten symbolizuje dar Boży, jakim jest zdolność pokonywania przeszkód i prób napotykanych na życiowej drodze. Bóg obdarza nas siłą, byśmy mogli przezwyciężać trudności i wychodzić z nich zwycięsko. Nie oznacza to, że unikniemy problemów czy trudnych sytuacji, lecz raczej, że będziemy dysponować siłą, by je pokonać i iść naprzód.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I okazujmy staranie jedni o drugich, by pobudzać się do miłości i dobrych uczynków; Nie opuszczając naszego wspólnego zgromadzenia, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, i to tym bardziej, im bardziej widzicie, że zbliża się ten dzień.
>
> *— Hebrajczyków 10:24-25*

Książka: Nowy Testament / Hebrajczyków
Tematy: wyposażenie, Kościół, społeczność, zachęta, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:
W *Hebrajczyków 10:24-25* autor zachęca wierzących, by nie zaniedbywali wspólnych zgromadzeń – co dla niektórych stało się już nawykiem – lecz by raczej wzajemnie się zachęcali, zwłaszcza w obliczu zbliżającego się dnia powrotu *Jezusa*. Wersety te podkreślają znaczenie jednoczenia się z innymi wierzącymi i wspólnego działania na rzecz Bożej misji.

Troska o siebie nawzajem

Fragmenty te przypominają nam o konieczności troski o innych i dbałości o ich dobro, a także o pomaganiu im w realizacji wyznaczonych celów. Biorąc pod uwagę, jak ważna w naszym życiu jest troska o bliźnich, nasuwa się naturalne pytanie: jak mogę zachęcać innych do miłości i czynienia dobra?

Aby to osiągnąć, musimy zacząć od postawy służby i uważności na drugiego człowieka. Powinniśmy być źródłem wsparcia i siły, angażując się w życie innych i aktywnie ich

słuchając. Pozwala nam to inspirować i motywować bliźnich, zachęcać ich do rozwijania swoich pasji, pomagać w osiąganiu celów oraz służyć mądrym słowem i wsparciem.

Nie rezygnujmy ze wspólnych spotkań

Osoby, dla których unikanie wspólnych zgromadzeń stało się nawykiem, tracą istotny element chrześcijańskiego życia. Wspólnota ma kluczowe znaczenie dla naszego życia duchowego i relacji z Bogiem.

Gdy się gromadzimy, możemy wspólnie się modlić, zachęcać i wspierać, cieszyć się swoją obecnością oraz czerpać z doświadczeń i perspektyw innych wierzących. Rezygnacja ze wspólnych spotkań oznacza utratę szansy na wspólny wzrost i rozwój w wierze.

Wzajemne zachęcanie się

Poza wspólną modlitwą i wielbieniem Boga, wspólnota pełni jeszcze jedną ważną funkcję: *wzajemnego wsparcia*. Przebywając w gronie innych wierzących, mamy okazję do wzajemnego zachęcania się i korygowania, a także do trwania w wierze. Jest to niezwykle ważny aspekt życia duchowego, gdyż często potrzebujemy zachęty i wsparcia innych, by wytrwać w naszej drodze z Bogiem.

Znaczenie wspólnoty

Hebrajczyków 10:24-25 podkreśla wagę wspólnoty i wyjaśnia, dlaczego jest ona tak istotna dla naszego życia duchowego. Jeśli oddalimy się od tej praktyki lub ją zaniedbamy, nie tylko stracimy szansę na wspólny wzrost i rozwój w wierze, ale także nie będziemy wspierać ani zachęcać innych wierzących w ich drodze z Bogiem.

Co więcej, wspólnota daje nam możliwość praktycznego wykorzystania darów, które otrzymaliśmy od Boga. Możemy wykorzystywać nasze talenty i zdolności, by służyć innym i wspólnie realizować Boże posłannictwo. Wspólnota pozwala nam również nieść *światło Chrystusa* tym, którzy Go jeszcze nie znają – czy to poprzez działalność misyjną, czy też osobiste świadectwo.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Całe Pismo jest natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do strofowania, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości; Aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła w pełni przygotowany.
>
> *— II Tymoteusza 3:16-17*

Książka: Nowy Testament / II Tymoteusza
Tematy: wyposażenie, Kościół, życie, służba, Słowo Boże, praca

Interpretacja:
Biblia jest spisanym *Słowem Bożym* i nieocenionym narzędziem w naszym życiu. Jako chrześcijanie wierzymy, że całe Pismo jest natchnione przez Boga i służy ważnemu celowi. *II Tymoteusza 3:16-17* mówi o tym, jak użyteczne jest Pismo w naszym życiu.

Nauczanie

Pismo jest przydatne do nauczania nas Bożych prawd. Czytając Biblię, możemy dowiedzieć się więcej o naturze Boga, Jego miłości do nas i Jego planie dla naszego życia. Pismo ukazuje nam, jak żył *Jezus*, i uczy nas, jak żyć zgodnie z Bożym planem.

Upominanie

Termin „upominanie” odnosi się do korygowania lub zwracania uwagi na błędy. Pismo może służyć do korygowania myśli i czynów, które nie są zgodne z wolą Bożą. Czytając Biblię, otwieramy się na prawdę i możemy dostrzec nasze braki oraz słabości. Przyjęcie upomnienia nie zawsze jest łatwe, ale jest konieczne, jeśli chcemy wzrastać i stawać się

lepszymi.

Korygowanie

Korygowanie jest niewystarczające, jeśli nie prowadzi do zmiany naszego postępowania. Pismo pokazuje nam, jak możemy się zmienić i ulepszyć swoje życie. Gdy dostrzegamy nasze braki i słabości, możemy szukać Bożej pomocy, by je przezwyciężyć. Biblia wskazuje, jak prowadzić prawe życie, i dostarcza ku temu niezbędnych narzędzi.

Wychowywanie w sprawiedliwości

Słowo „sprawiedliwość” odnosi się do prawości i uczciwości w naszym życiu. Pismo uczy nas, co jest dobre, a co złe, i pokazuje, jak żyć w sposób prawy w oczach Boga. Biblia ustanawia normy moralne i etyczne oraz daje wskazówki, jak według nich postępować.

Przygotowanie do każdego dobrego dzieła

Wersety te mówią nam, że Słowo Boże jest w stanie w pełni przygotować człowieka Bożego do każdego dobrego dzieła. Oznacza to, że jeśli chcemy być użyteczni i skuteczni w służbie Bogu, musimy mocno trzymać się Bożego Słowa i pozwolić, by nas prowadziło i pouczało. To właśnie Jego nauki i Jego miłość będą nas podtrzymywać i wzmacniać w chwilach trudności oraz prowadzić drogą dobrych uczynków.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż w nim mieszka cieleśnie cała pełnia Bóstwa. I jesteście dopełnieni w nim, który jest głową wszelkiej zwierzchności i władzy.
>
> *— Kolosan 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: wyposażenie, Jezus, siła

Interpretacja:
List do Kolosan został napisany przez apostoła *Pawła* podczas jego uwięzienia w Rzymie. Kościół w Kolosach znajdował się pod wpływem różnych błędnych filozofii i nauk, co prowadziło do zamętu i podziałów wewnątrz wspólnoty chrześcijańskiej. Paweł napisał ten list, aby potwierdzić zwierzchnictwo *Chrystusa jako Boga* oraz sprostować fałszywe poglądy, które przeniknęły do Kościoła.

Bóstwo Chrystusa

Aby zrozumieć znaczenie fragmentu *Kolosan 2:9-10*, należy pamiętać, że Biblia od samego początku ukazuje Chrystusa jako Boga. W *Jana 1:1* Ewangelista stwierdza: *„Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo”*. Ponadto w *Jana 10:30 Jezus* powiedział: *„Ja i Ojciec jedno jesteśmy”*. Fragmenty te wyraźnie dowodzą, że Chrystus jest częścią *Boskiej Trójcy* i jest samym Bogiem.

Gdy Paweł stwierdza, że w Chrystusie *„Gdyż w nim mieszka cieleśnie cała pełnia Bóstwa”*, ma na myśli, że Chrystus jest doskonałym Bogiem w ludzkim ciele i że wszystko, czym jest Bóg, znajduje się w Nim. Obejmuje to Jego miłość, miłosierdzie, mądrość, moc i sprawiedliwość. Chrystus jest widzialnym obrazem Boga na ziemi i to przez Niego możemy poznać *Ojca* oraz doświadczyć Jego miłości i łaski.

Pełnia w Chrystusie

W *Kolosan 2:9-10* Paweł ukazuje fundamentalną prawdę chrześcijaństwa: *wierzący posiadają pełnię w Chrystusie*. Stwierdzenie to ma ogromne znaczenie, ponieważ wielu ludziom w tamtym czasie wpajano, by szukali doskonałości i pełni w innych rzeczach, takich jak ścisłe przestrzeganie Prawa, filozofia czy kult aniołów. Paweł jednak utrzymuje, że pełnia znajduje się jedynie w Chrystusie, który jest Głową wszelkiej Zwierzchności i Władzy.

Znaczenie pełni w Chrystusie

Dlaczego jednak tak ważne jest zrozumienie tej pełni w Chrystusie i życie nią? Po pierwsze dlatego, że uwalnia nas ona od niewoli szukania akceptacji i satysfakcji w rzeczach, które nie są w stanie ich zapewnić. Wielu ludzi wpada w pułapkę poszukiwania spełnienia w sukcesie, bogactwie, relacjach, a nawet w religii czy duchowości. Tymczasem żadna z tych rzeczy nie jest w stanie wypełnić pustki, którą wypełnić może tylko Chrystus.

Po drugie, zrozumienie pełni w Chrystusie pomaga nam prowadzić życie skoncentrowane na Nim i na Jego woli. Gdy szukamy swojej tożsamości i spełnienia w Chrystusie, przestajemy skupiać się na sobie i własnych, egoistycznych potrzebach. Zamiast tego staramy się żyć w posłuszeństwie wobec tego, do czego Bóg nas powołał i kim mamy być.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*